

POKOJNINSKI PRAVILNIK
MESTNE HRANILNICE LJUBLJANSKE.

I. del.

Določbe za stalno ali nestalno toda z uradniškim značajem nameščene uslužbenice.

§ 1.

Pravica do pokojnine.

Vsak stalno nameščen uradnik ali sluga (hišnik) in ravnatoako vsak začasno toda z uradniškim značajem nameščen, v določen činovni razred (§ 11. „Določil o dolžnostih in pravicah uradnega osebja pri Mestni hranilnici ljubljanski“) uvrščen uslužbenec Mestne hranilnice ljubljanske, ki je nepretrgoma vsaj že 10 let služil temu zavodu, a ne more več opravljati te službe zaradi onemoglosti ali starosti, ima pravico do pokojnine.

Pri uslužbenicah, ki so vsled bolezni ali vsled kake telesne ali duševne hibe, katere pa niso zakrivili sami, postali za službo nesposobni, se šteje službeni čas, četudi niso služili 10 let, vendar pa vsaj že 5 let, ravnatoako, kakor da bi služili že 10 let.

§ 2.

Izguba uslužbenčeve pravice do pokojnine, kakor se odmerja po določbah § 6. tega „Pokojninskega pravilnika“.

To pravico izgubi uslužbenec,

- a) če se je sam odpovedal službi;
- b) če je brez dovoljenja ravnateljstva službovanje v hranilnici ostavil in se na uradni poziv v lokalnih listih do določenega časa ni povrnil ter svoje odsotnosti opravičil;
- c) če je moral zapustiti službo v Mestni hranilnici ljubljanski vsled kazni, ki se je izrekla proti njemu disciplinarnim potom z obsodbo na odpust iz službe;
- d) če je bil zaradi hudodelstva ali zaradi prestopka tatvine, poneverjenja in goljufije ali pa vsled udeležbe teh prestopkov (§ 6. zakona z dne 15. novembra 1867, drž. zak. šte. 131) sodno obsojen;

d) če je bil sodno obsojen zavoljo kaznivega dejanja zoper Mestno hranilnico ljubljansko.

V vseh teh slučajih se presoja preskrbninska pravica dotičnega uslužbenca po zakonu o pokojninskem zavarovanju nameščencev v zasebnih službah in nekaterih nameščencev v javnih službah z dne 16. decembra 1906, drž. zak. šte. 1, letnik 1907.

§ 3.

Upokojenje.

Upokojenje uradnikov izvršuje ali na lastno prošnjo dotičnega uradnika ali pa na predlog ravnateljstva in upravnega odbora Mestne hranilnice občinski svet stolnega mesta Ljubljane, upokojenje drugih uslužbenecv pa ravnateljstvo; vendar pa mora dotičnemu sklepu ravnateljstva pritrditi upravni odbor. Tudi ti uslužbenci smejo sami prositi za upokojenje.

§ 4.

Dokaz telesne ali duševne nesposobnosti.

Tisti, ki sam prosi za upokojenje, se da v pokoj le tedaj, če je postal telesno ali duševno za službo nesposoben in je to svojo nesposobnost dokazal z zdravniškim izpričevalom. Tega dokaza ni treba, če je prosilec že dovršil 60. leto svoje starosti.

Če je pa uslužbenec vsled bolezni popolnoma prekinil svoje službovanje eno leto, je dokazal že s tem svojo nesposobnost za nadaljnje službovanje.

Ravnateljstvo si pridržuje pravico eventualno določiti, po katerem zdravniku se mora dati dotičnik preiskati.

§ 5.

Upokojenje zaradi malomarnega ali nezadoščujočega službovanja.

Uslužbenec, ki noče ali ne more opravljati svoje službe tako, kakor zahtevajo uradni predpisi, se vsak čas lahko upokoji.

§ 6.

Odmera pokojnine.

Letni znesek pokojnine se odmerja z ozirom na dobo službovanja pri Mestni hranilnici ljubljanski in z ozirom na zadnjo redno plačo, ki jo je užival uslužbenec v dejalnostni službi pri tem zavodu, všteti ji morebitne štiri-, odnosno triletnice in vrhutega še 50 % stanarine. Pri tem

se računa službena doba za dotičnika od dne njegovega dejanskega nastopa službe pri Mestni hranilnici ljubljanski pa do dne upokojenja. Čas, ki ga uslužbenec prebije v suspenziji, se všteva v pokojnino le, če je bil dotičnik disciplinarnim potom spoznan nekrivim in ni bil kaznovan. Kdaj in kateri čas, ki ga je uslužbenec prebil v aktivni vojaški službi, se vpošteva pri odmeri pokojnine, določa § 37. „Določil o dolžnostih in pravicah uradnega osebja pri Mestni hranilnici ljubljanski“. Ko se je izračunila cela doba, zaokrožiti je število let tako, da šteje del zadnjega leta vsesкупne službene dobe za celo leto, če znaša več kakor 6 mesecev, sicer se pa ta del zadnjega leta kar nič ne vpošteva.

Pokojnina znaša po preteku prvih v službi pri Mestni hranilnici ljubljanski dovršenih 10 let 40%, in za vsako naslednje leto 2·4%, zgoraj omenjenih službenih prejemkov.

Potemtakem dobi upokojenec po dovršeni 35letni službeni dobi celo pokojnino, to je, celo zadnjo redno plačo, vštevši ji pridobljene štiri-, odnosno triletnice in 50% stanarine.

Pokojnina ne sme biti višja, kakor je bila zadnja redna letna plača dotičnega uslužbenca v dejalnostni službi, vštevši ji pridobljene štiri-, odnosno triletnice in 50% stanarine, četudi znaša službena doba več kakor 35 let. Pokojnina pa tudi ne sme biti manjša kakor letnih 1000 K za uradnika in 600 K za slugo ali hišnika.

Ako se je dotičnik ponesrečil v aktivni vojaški službi in se mu je po zakonu z dne 27. decembra 1875, drž. zak. šte. 158 pripoznala vojaška oskrba, se mu le-tá ne odbije pri odmeri pokojnine, ki mu gre po predpisih tega pokojninskega pravilnika.

§ 7.

Začetek in trajanje užitka pokojnine.

Pokojnina gre upokojencu s prvim dnem meseca, sledečega onemu, v kojem je bil upokojen, oziroma je ostavil dejalnostno službovanje pri Mestni hranilnici ljubljanski, in mu pripada z omejitvijo po določbah § 8., dokler živi. Ustavi se mu pa s poslednjim dnem meseca, v kojem je umrl.

§ 8.

Počivanje in utesnitev pravice do prejemanja pokojnine.

Pravica prejemati pokojnino počiva za upokojenca, ki prestaja več nego enomesečno kazen na svobodi, za dobo te kazni. Za ta čas je prejemanje pokojnine, ki jo je skrčiti na znesek, izračunjen po določbah zakona z dne 16. decembra 1906, drž. zak. šte. I de 1907, odkazati udom rodbine, ako imajo alimentacijske pravice do upokojenca.

Ako upokojenec zagreši hudodelstvo ali kak v § 2. lit. c) in d) omenjeni prestopek, tedaj izgubi pravico do pokojnine, kakor se odmerja po določbah § 6. tega pravilnika; odmeriti pa mu je pokojnino po določbah omenjenega zakona, ki jo je za dobo upokojenčeve kazni odkazati udom rodbine.

§ 9.

Pravica do vdovščine.

Pravico do vdovščine ima vdova po hranilničnem uslužbencu,

- a) če je rajni mož imel pravico do pokojnine ali pa, če je pri Mestni hranilnici ljubljanski nepretrgoma služil vsaj že pet let, ko je umrl;
- b) če se je omožila v dobi moževe aktivne službe;
- c) če ob času smrti moža ni bila po svoji krivdi sodno ločena od njega ali ako zakon ni bil sodno razvezan;
- d) če proti njej ni s kazenskosočno razsodbo dokazano, da je s premišljenim dejanjem zakrivila ali sozakrivila smrt moža.

§ 10.

Odmera vdovščine.

Vdovščina znaša na leto:

za vdovo pisarničnega ravnatelja	2400 K,
„ „ tajnika	2000 K,
„ „ kontrolorja ali blagajnika	1600 K,
„ „ pristava	1400 K,
„ „ oficijala	1200 K,
„ „ asistenta	1000 K,
„ „ sluge ali hišnika	600 K.

§ 11.

Začetek in trajanje užitka vdovščine.

Vdovščina gre vdovi s prvim dnevom meseca, sledečega onemu, v kojem je rajni mož umrl, in ji pripada z omejitvijo po določbah § 12., dokler živi ali dokler se zopet ne poroči. Ustavi se ji z zadnjim dnevom meseca, v kojem je umrla, odnosno se zopet poročila. V poslednjem primeru dobi vdova odpravnino v trojnem letnem znesku svoje vdovščine.

§ 12.

Počivanje in utesnitev pravice do prejemanja vdovščine.

Pravica prejemati vdovščino počiva za vdovo, ki prestaja več nego enomesečno kazen na svobodi, za dobo te kazni. Za ta čas je prejemanje vdovščine, ki jo je skrciti na znesek, izračunjen po določbah

zakona z dne 16. decembra 1906, drž. zak. št. 1 de 1907, odkazati otrokom, ako imajo alimentacijske pravice do rajnega očeta.

Ako vdova zagreši hudo delstvo ali kak v § 2. lit. *č*) in *d*) omenjeni prestopki, tedaj izgubi pravico do vdovščine, kakor se odmerja v zneskih, omenjenih v § 10. tega pravilnika; nakaže pa se ji vdovščina, odmerjena po določbah omenjenega zakona, če je ta nižja.

§ 13.

Vzgojevalni prispevki za otroke umrlih uslužbencev.

Za zakonske ali pozakojene otroke umrlih hranilničnih uslužbencev gre vdovi, ako ima sama pravico do tekoče vdovščine, brez ozira na število otrok in brez izjeme (§§ 9. in 12.), vzgojevalni prispevek v višini ene petine njene vdovščine za vsakega nepreskrbljenega otroka do vštete 24. leta njegove starosti.

Vsota vseh vzgojevalnih prispevkov ne sme presegati zneska vdovščine.

Tekoči preskrbninski užitki vdove in otrok skupaj ne smejo presegati višine pokojnine rajnega moža oziroma očeta.

Ako vdova ne postane deležna preskrbninskega užitka, ker nedostaja pogojev § 9., lit. *c*) in *č*), se ravna z otroki kakor s sirotami brez staršev (§ 14).

§ 14.

Sirotinska preskrbnina.

Ako so sirote brez staršev nepreskrbljene in niso dovršile 24. leta starosti, imajo pravico do sirotinske preskrbnine v skupnem znesku polovice tiste vdovščine, ki jo je dobivala njihova mati ali njihova mačeha, oziroma bi ji bila šla po §§ 9. in 10. Ako bi pa vsota vzgojevalnih prispevkov, ki bi bili po § 13. šli materi, presegala znesek sirotinske preskrbnine, je presežek nakazati kot primeček k sirotinski preskrbnini sirotam ad capita z določbo, da odpade vsakokrat, kadar izstopi kak otrok iz upravičenega prejemanja, znesek nanj pripadajočega vzgojevalnega prispevka, in to tako dolgo, da popolnoma izgine tisti presežek in ostane le še sirotinska preskrbnina v polnem znesku. Sirotinska preskrbnina s primečkom vred ne sme presegati višine vdovščine, ki gre vdovi po § 10.

§ 15.

Začetek in trajanje užitka vzgojevalnih prispevkov in sirotinske preskrbnine.

Užitek vzgojevalnih prispevkov prične s prvim dnem meseca, v kojem je umrl rajni oče, in traja, če pravica do njili po § 16. poprej ne neha, do dneva, ko doseže otrok 24. leto svoje starosti.

Ravnoliko prične užitek sirotinske preskrbnine s prvim dnem meseca, v kojem je umrl oče vdovec oziroma mati vdova ali mačeha vdova, in traja, če pravica do nje po § 16. poprej ne neha, do dneva, ko doseže sirota 24. leto svoje starosti.

Sirotinska preskrbnina se ne sme nikdar skrócić pod tisti najnižji znesek, ki ga določa § 14., četudi ostane samo ena sirota s pravico do užitka sirotinske preskrbnine.

§ 16.

Nehanje pravice do vzgojevalnih prispevkov, oziroma sirotinske preskrbnine.

Pravica do vzgojevalnih prispevkov, oziroma sirotinske preskrbnine neha, če otrok ali sirota

- a) dovrši 24. leto svoje starosti;
- b) če v zakon stopi;
- c) če dobi sploh kako oskrbo;
- d) če umre;
- d) če prestaja več nego enomesečno kazen na svobodi, za dobo te kazni.

§ 17.

Odpravnina uradnikom, slugam in hišniku, ki še niso dobili pravice do pokojnine.

Uradniki, sluge in hišnik, ki izstopijo iz službe Mestne hranilnice ljubljanske, ne da bi bili nepretrgoma že služili 10 let pri tem zavodu, ki se niso prostovoljno odpovedali tej službi in niso bili disciplinarnim potom odpuščeni iz službe, imajo pravico do odpravnine. Odpravnina se dovoljuje v znesku enoletne zadnje redne plače, všteti ji eventualno pridobljeno štiri-, odnosno triletnico, uslužbencem, ki še niso služili dalje nego 5 let, in v znesku dveletne zadnje redne plače, všteti ji pridobljene štiri-, odnosno triletnice, drugim uslužbencem.

Ako so se ti uslužbenci prostovoljno odpovedali službi ali ako so bili iz službe odpuščeni disciplinarnim potom, imajo vendar pravico do povračila po njih vplačanih pokojninskih prispevkov in veljajo zanje določbe §§ 24. do 27. pokojninskega zakona z dne 16. decembra 1906.

§ 18.

Odpravnina vdovam in otrokom po uslužbencih, omenjenih v § 17.

Po smrti uradnika, sluge ali hišnika, ki še ni služil nepretrgoma že pet let pri Mestni hranilnici ljubljanski, gre vdovi, ako so dani v § 9. oznamenjeni pogoji, oziroma sirotam brez očeta in matere pod 24. letom

starosti enkratna odpravnina v znesku ene četrtnike zadnje redne letne plače, ki jo je užival pokojnik, vštévši ji eventualno pridobljene štiri-, odnosno triletnice.

§ 19.

Pošmrtna četrt.

Po smrti uradnika, sluga ali hišnika se izplača ostalim svojcem posmrtna četrt v znesku trimesečne redne plače, ki jo je imel rajnik nazadnje v službi Mestne hranilnice ljubljanske, vštévši ji morebitne štiri-, odnosno triletnice; če pa je bil ob svoji smrti že upokojen, le v znesku njegove trimesečne pokojnine, izločivši pri njej všteto stanarino. Pri tem pa se kar nič ne kratijo pravice vdove ali otrok do vdovščine, odnosno do vzgojevalnih prispevkov ali sirotinske preskrbnine, ki jim gredó po določbah zgoraj navedenih paragrafov.

Posmrtna četrt gre vdovi, ako je živela z možem ob času njegove smrti v zakonski združbi, in ako ni vdove, ki bi imela pravico do nje, zakonskim potomcem.

Ako so pokojniku pred smrtjo stregle druge osebe ali plačale iz svojega stroške bolezní in pogreba, ker ni bilo ostalih svojcev, se tem osebam po njih izkazani stroški povrnejo, oziroma dovoli primerna odškodnina do višine posmrtné četrti.

§ 20.

Izplačevanje pravilom ustrezajočih dajatev.

Pokojnine, vdovščine, vzgojevalni prispevki in sirotinske preskrbnine se proti potrdilu plačujejo v mesečnih anticipativnih obrokih, posmrtna četrt pa se plača takoj po smrti rajnega uslužbenca v celem znesku. Ravnotako se odpravnina plača takoj proti potrdilu v celem znesku.

Na zahtevo Mestne hranilnice ljubljanske, oziroma njenih blagajničnih organov mora upravičenec, odnosno upravičenka s potrdilom župnega urada, v čigar območju živi, in hišnega gospodarja ali dotične politične okrajne oblasti dokazati, da še obstajajo pogoji, pod kojimi se je dovolila dajatev, to je, da upokojenec še živi, da vdova še živi, in da je v resnici še vdova, da otrok še živi, da ni preskrbljen i. dr.

§ 21.

Pokojninski zaklad.

Pokojninski zaklad se ustanavlja iz prispevkov, ki jih daje Mestna hranilnica ljubljanska v smislu določbe § 4. svojih pravil iz letnega upravnega dobička, potem iz prispevkov, ki jih plačujejo hranilnični uslužbenci, in iz drugih slučajnih dohodkov. Dokler pokojninski zaklad ni dosegel tiste višine, da bi zadoščali dohodki iz njegovega obrestovanja za pokritje tekočih užitkov na pokojninah, vdovščinah, vzgojevalnih

prispevkih in sirotinskih preskrbninah, se pokrivajo ti užitki iz rednih dohodkov Mestne hranilnice ljubljanske ter se izkazujejo v letnem zaključku na računu uradnih troškov.

V § 1. navedeni uslužbenci plačujejo v pokojninski zaklad prispevke, ki znašajo 3 % njihove redne letne plače, všteti ji morebitne štiri-, odnosno triletnice in polovico stanarine.

II. del.

Določbe za nestalno nameščene uslužbence brez uradniškega značaja.

Poleg zgoraj v I. delu § 1. navedenih uslužbencev imajo tudi vsi nestalno nameščeni uslužbenci brez uradniškega značaja kakor praktikanti, diurnisti, strojepisni i. dr., ki so sicer po zakonu z dne 16. decembra 1906 drž. zak., št. 1, letnik 1907 zavezani pokojninskemu zavarovanju, kakor tudi njih ostali svojci pravico do užitka pokojnine, oziroma preskrbnine, ki se pa presoja po določbah tega zakona.

III. del.

Splošne določbe.

V kolikor po zgoraj v I. delu navedenih določbah za nameščenca ne veljajo ugodnejša določila, zagotavlja s tem Mestna hranilnica ljubljanska svojim nameščencem in njih ostalim svojcem na podlagi plače, ki jo je računati po § 3. zakona z dne 16. decembra 1906, drž. zak. št. 1, letnik 1907, pravnozavežno vse one dajatve, ki so navedene v §§ 6. do 19. in 25. do 27. omenjenega zakona, ako se strinjajo z zakonitimi pogoji, po načinu, predpisanem v zakonu, in v zakoniti izmeri.

Ako bi se v kateremkoli slučaju pokazalo, da bi temu nasprotovala kaka določba, jo je smatrati kot neveljavno. Zlasti pa se ne sme pravica do teh dajatev omejiti na strožje pogoje, nego jih določa zakon o pokojninskem zavarovanju.

Mestna hranilnica ljubljanska se vrhutega zaveže, da bo vračunjevala pričakovanja, oziroma v smislu § 31. navedenega zakona doslužena službena leta proti vplačilu zneskov na oni podlagi, kakor jih vračunja pokojninski zavod.

Obenem se Mestna hranilnica ljubljanska zaveže tekom štirih tednov po sklenitvi službene pogodbe in na utemeljeno zahtevanje tudi po preteku tega roka ter ravnatko po vsaki izpremembi vračunljivih prejemkov pisмено naznaniti svojim nameščencem ali njih ostalim svojcem prejemke, vračunljive v smislu § 3. zakona z dne 16. decembra 1906, drž. zak. št. 1, letnik 1907, ter določiti način poslovanja.

Za slučaj prestopa zavarovanju zavezanega nameščenca k pokojninskemu zavodu ali h kateri drugi nadomestni napravi se Mestna hranilnica ljubljanska zaveže preoddati tolik znesek, kolikoršen je enak premijski rezervi, ki bi se za to osebo nabrala na zakonite dajatve v slučaju, ko bi bila zavarovana pri pokojninskem zavodu.

Za slučaj prestopa zavarovalne dolžnosti kakega zavarovanju zavezanega nameščenca se Mestna hranilnica ljubljanska zaveže k preoddajam, ki so omenjene v členu 43. šte. 3, in členu 44. ministrske naredbe z dne 22. februarja 1908, drž. zak. št. 42.

Razsodbe o sporih gledé pogodbenih zahtevkov zavarovanju zvezanih nameščencev iz naslova pokojninskega zavarovanja in visokosti teh zahtevkov se pridržé rednemu sodišču.

Ako preneha Mestna hranilnica ljubljanska (§ 44. hran. prav.), prevzame pokojninski zaklad za uradno osobje Mestne hranilnice ljubljanske mestna občina ljubljanska v svojo oskrbo ter iz njegovih dohodkov izplačuje preskrbninske užitke za omenjeno osobje, oziroma ostale rodbinske člane dotlej, dokler ne preneha pravica do užitka iz tega zaklada za zadnjega upravičenca.

Ako v pokritje teh plačil ne zadoščajo dohodki pokojninskega zaklada in ne dohodki v § 44. hranilničnih pravil omenjenega prebitka, pokriva ta plačila deloma, oziroma, če bi se pri tem že bil popolnoma porabil pokojninski zaklad in navedeni prebitok, docela iz svojih sredstev mestna občina ljubljanska. V tem slučaju si pridržuje mestna občina ljubljanska pravico hranilnično uradno osobje vzeti v dotičnemu uslužbencu primerno aktivno službo pri mestni občini ljubljanski in všteti njemu pripadajočo pokojnino v prejemke, kateri mu gređó po tej službi. Premoženje eventualnega pokojninskega zaklada, katero preostane, kadar nehá plačevanje zadnjemu upravičencu, gre mestni občini ljubljanski in se porabi v svrhe, določene v § 44. hranilničnih pravil.

Izrecno pa se povdarja, da zgoraj navedene določbe veljajo tudi za žensko uradno osobje.

IV. del.

Sklepno določilo.

Mestna občina ljubljanska jamči za izpolnitev vseh iz nadomestnih pogodb izvirajočih obveznosti, ki jih ima Mestna hranilnica ljubljanska nasproti svojim nameščencem.

Slovenska knjižnica

6K M

C 8917

66009004697

COBISS ©